

VERSTARRING.

Een scorpioen die omringd wordt door vlammen rent wild in 't rond, zwaait met zijn gestekelde staart en blijft dan plots liggen. Heeft hij zichzelf doodgestoken? Nee, als de vlammen gedoofd zijn rondom hem komt hij weer tot leven. Hij was overgegaan in een toestand van hitte verstarring. De toestand van hitte-verstarring belet dat de lichaamstemperatuur zou verhoogd worden tot boven de 52°C hetgeen voor hem dodelijk zou zijn. Veel arthropoden, vissen, amfibieën en reptielen kunnen grote koude doorstaan door over te gaan in een toestand van totale beweegloosheid. Deze koudeverstarring is ook bekend bij kolibries bvb. de Costa kolibrie die in het hooggebergte van de Andes vlak onder de sneeuwrens zijn hartslag tot 12 herleidt en zijn stofwisseling bijna volledig stillegt tot de volgende morgen. Als een scorpioen uitgehongerd is kan hij zich redden door hongerverstarring, ingegraven in het zand of verscholen in een rotsspleet gaat hij over in totale hongerverstarring, een toestand die hij naar het schijnt tot twee jaren kan volhouden zonder te eten. Maar recordhouders zijn hier woestijnslakken die om te vermijden dat ze een dodelijke aanraking ondergaan met zand of stenen met hitte 50-55°C zich soms voor twee jaren in een zomerslaap terugtrekken in hun schroefvormig huisje. Hierin circuleert lucht als een soort airconditioning en de slak vervalt in een soort droogteslaap, een droogteverstarring die zelfs tot vijf jaren zou kunnen duren, zeker als de slak na een regenperiode ongeveer 1.400 milligram water heeft opgenomen en slechts 0,5 milligram per dag verbruikt.